

خداوند متعال در آیه ۳۱ سوره اعراف می‌فرماید: «یا بَنی آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ» هنگام عبادت در هر مسجدی، زینت خود را همراه داشته باشید. خداوند متعال، زیباست و زیبایی و جمال را دوست دارد؛ لذا دوست دارد بنده مؤمن خویش را در جمال و زیبایی ببیند و دوست دارد نعمتهایی را که به انسان اعطا نموده است، در او آشکار ببیند؛ البته این زینت کردن نباید به حد لباس شهرت برسد، بلکه باید در حد متعارف عرف و شرع باشد. در روایتی از امام حسن علیه‌السلام سؤال شد که چرا بهترین لباسهای خود را موقع نماز می‌پوشید؟ فرمودند: خداوند زیباست و هر زیبایی را دوست دارد.^۱ اصولاً خداوند دوست دارد مؤمن در حد متعارف و شرعی، زیبایی خود را ابراز کند تا دیگران با دیدن او یاد جمال و زیبایی خداوند بیافتند؛ لذا فرموده‌اند: «المؤمنُ بُشْرُهُ فی وَجْهِهِ وَ حُرْنُهُ فی قَلْبِهِ»^۲ خنده و خوش خلقی مؤمن در چهره اوست و حزن او در قلب و باطنش. مؤمن در مقابل دیگران، حزن و ژولیدگی ابراز نمی‌کند؛ زیرا او نماینده و نماینده خداوند است.

از طرفی دیگر، هدف خلقت انسان، عبادت و اظهار عبودیت اوست؛ «ما خلقت الجن و الإنس إلا ليعبدون» (ذاریات/ ۵۶) پس عبادت، مهمترین کار انسان بر روی کره زمین است و بقیه کارهای انسان، فرع و به تبع عبادت است. انسان به کارهای دیگر می‌پردازد تا مقدمه و آمادگی برای عبادت را کسب کند؛ پس مهمترین کار انسان، عبادت است. در حین عبادت که مهمترین کار انسان است او باید زیباترین لباس و زینت خود را استفاده کند. در روایت وارد شده امام حسن علیه‌السلام هر وقت می‌خواست به نماز بایستد بهترین لباسهای خود را می‌پوشید.^۳

همچنین همانطور که بهترین و مهمترین کار انسان عبادت است، بهترین نقاط کره زمین، نقاطی است که در آن، عبادت انجام می‌شود که همان مسجد است؛ پس در اینجا نیز انسان باید بهترین زیباییهای خود را ابراز کند و بهترین لباسها را بپوشد و به زیبا نمودن خود در حد متعارف بپردازد. البته مهمترین این زینتها لباس است؛ اما مصادیق دیگری مانند شانه کردن موها^۴ و عطر زدن نیز دارد.

پایان پیام/

^۱ تفسیر المیزان، ذیل آیه ۳۱ سوره اعراف

^۲ بحار الانوار، ۶۴، ص ۳۰۵

^۳ همان

^۴ همان

